

ренность трѣба да се приеме, това е, че при фактическото падане на града неговитѣ крѣпости сж оказали отбрана и съпротивление. Това ще се види, прѣди всичко, отъ разсипването на срѣднѣвковния градъ, върху праха на който се заражда заселище съ турско име (Енидже кариези, Ново-Село), послѣ, отъ обстоятелството на разсипанитѣ изъ Сливенскитѣ устия кули и укрѣпления, днесъ именувани просто „градѣща“ (Маринено, Маричено, Селище, Асѣнецъ и т. н.), и най-послѣ отъ прѣданието за избиването на „300“ калугери въ Сливенъ. Прѣданието за първия случай казва, че днешниятъ Сливенъ е заправенъ отъ жители прѣселени тукъ отъ „близкия Сливенъ“. Тоя „близъкъ Сливенъ“ до днешния градъ не се е намиралъ въ Сливенската околностъ, което обстоятелство ще противорѣчи на самата етимология на названието Сливенъ и на твърдението на Романа, който заедно съ Теодосий е прѣбивавалъ въ единъ отъ мѣнастиритѣ на „Сливенската гора“ или въ Сливенъ, а е билъ именно днешниятъ кварталъ Ново-Село, дѣто сж били срѣднѣвковнитѣ основи на стария Сливенъ. Тѣй разсипанъ тоя градъ, частъ отъ разпилениитѣ му жители, избавени отъ сѣчъта изъ планинитѣ и горитѣ, се връщатъ по-късно и близо при основитѣ на старнитѣ си огнища заправятъ на западъ и юго-западъ отъ него днешния Сливенъ, състоящъ се отъ кварталитѣ: централенъ Сливенъ, Клуцохоръ и Кумлукъ. Всичко това до тоя моментъ е било пространство обрасло съ гора. Че кулитѣ при Сливенъ сж оказали съпротивление, това се види още и отъ туй, че днесъ тѣ сж разсипани отъ основитѣ си, а което е по-важно, още Раковски прѣзъ половината на миналия вѣкъ е намѣрилъ сума човѣшки кости и черепи при скалиститѣ слѣди на Маринено градѣще въ Селището. Вече и самото название на послѣдното мѣсто — устие, говори че тукъ е дума за разсипано прѣдградие на стария Сливенъ. Колкото се отнася до прѣданието за избититѣ въ мѣстността Кешишликъ „300“ калугери (днесъ край махалата Овчарска), колкото и числото на тия калугери да е прѣдадено крѣгло и, вѣроятно, прѣувеличено, то говори, че отчаяната отбрана на града се е послѣдвала отъ рѣзня и насилия. Ако такава е била участъта на хора съ едничкия грѣхъ, че се покла-